

Vrtec Radovljica

Maruša Praprotnik

Lektor: Marja Čad

OČKA, MAMI, JAZ IN TI – Z BUČO GIBAMO SE VSI MUMMY, DADDY, YOU AND ME – TAKE YOUR PUMPKIN AND LET' S MOVE ON THREE

POVZETEK:

Predstavljamo primer dobre prakse s področja družbe in gibanja iz Kurikuluma za vrtec (1997), in sicer: kako vzgojiteljica lahko omogoči, spodbudi in aktivno vključi starše in otroke k gibalnim dejavnostim in posledično s tem ustvarja trdno vzajemno skupnost. Že med samo izvedbo jesenske gibale delavnice je bilo moč zaznati pozitivno, ustvarjalno klimo in opaziti odlično interakcijo med vzgojitelji, starši in otroki.

KLJUČNE BESEDE: gibanje, povezovanje, sodelovanje

ABSTRACT:

We present a good practice example in the field of companionship and movement according to the Kurikulum za vrtce (1997); namely, how a teacher can enable, encourage and actively involve parents and children in movement activities, thus creating a solid mutual community. Already during the movement workshop in autumn 2018, we felt a positive, creative climate and noticed the excellent interaction between teachers, parents and children.

KEYWORDS: movement, integration, cooperation

1. UVOD

1.1. Pomen gibanja in medsebojnega povezovanja med starši, otroki in vzgojitelji

Predšolsko obdobje je temelj gibalnega razvoja, otrokov organizem je ravno v tem obdobju najbolj izpostavljen vplivom okolja in ugoden za otrokovo posnemanje dobrih zgledov. Ustrezne gibalne dejavnosti so predvsem v predšolskem obdobju ključnega pomena za otrokov gibalni in funkcionalni razvoj, poleg tega pa vplivajo tudi na otrokove spoznavne, socialne ter čustvene sposobnosti in lastnosti (Videmšek, Berdajs, Karpljuk, 2003).

Program gibalnih dejavnosti naj izhaja iz različnih potreb in zmožnosti otrok, da lahko kar najbolj prispeva k razvoju otrok. Pravilno organizirana in strokovno usmerjena športna vzgoja omogoča uresničevanje ravnotežja med raznimi vidiki otrokovega telesnega in duševnega razvoja (Videmšek in Visinski, 2001). V vrtcu ugotavljamo, da so gibalne zmožnosti različne, kar lahko nakazuje na pomanjkanje gibanja in posledično, usvojitve gibalno motoričnih vzorcev za uravnotežen psiho fizični razvoj predšolskega otroka.

Ena izmed temeljnih nalog vrtca je zato spodbujanje otrok k različnim gibalnim dejavnostim in k ustvarjanju pozitivnega odnosa do le - teh. Gibanje je področje, ki se ves čas prepleta z drugimi

kurikularnimi področji in ima zelo velik motivacijski vpliv na otroke, posredno pa tudi na starše. Vpliva tudi na zdravje otrok in skrbi za njihov kasnejši gibalni potencial.

Starši se moramo zavedati, da sta potrebi po gibanju in igri temeljni otrokovi potrebi. Večina otrok uživa v gibanju in se z veseljem vključuje v spontane in vodene športne dejavnosti. K motivaciji za njihovo izvajanje odločilno vpliva prijetno in zaupno ozračje, ki je nedvomno prisotno pri športni vadbi, v katero so dejavno vključeni tudi starši. Kljub hitremu tempu življenja se družina zopet vrača v središče otrokovega razvoja. Družina namreč s svojimi odnosi izredno močno oblikuje otrokovo osebnost, še posebno v zgodnjem predšolskem obdobju. Pri izpeljavi športnih programov v vrtcu, zlasti za najmlajše otroke, je sodelovanje staršev pri tem nedvomno zelo pomembno. Straši z lastnim vzorom spodbujajo gibanje ter ob tem tudi spremljajo gibalni razvoj svojega otroka, hkrati pa se skupaj z njim sprostijo in zabavajo (Videmšek, Strah, Stančević 2001).

2. IZ PRAKSE

2.1. »Očka, mami, jaz in ti – z bučo gibalni smo se mi«

V nadaljevanju prispevka vam predstavljamo primer dobre prakse s področja gibalnega in čustveno - socialnega razvoja otroka v našem vrtcu, v Vrtcu Radovljica.

Na mesečnem načrtovanju strokovnega delovnega tima smo se tokrat dogovorili za drugačno obliko izvedbe jesenskega srečanja s starši. Rdeča nit v našem vrtcu v preteklem šolskem letu je bila »Vrednota in zdravje«, zato smo sklenili, da bomo izvedli t.i. »Jesenske gibalne delavnice«. Glede na to, da je vreme v tem letnem času zelo nestabilno, smo iznajdljivo izvedli »gibalne delavnice« v igralnicah.

Najprej je bil izdelan načrt dela, organizacija postaj: dogovorili smo se za vrste gibalnih nalog, ki bodo potekale po posameznih delavnicah in razdelili vloge/zadolžitve posameznim strokovnim delavcem. Sama izvedba delavnic je bila izredno zahtevna, saj je obiskanost le teh vedno množična (okoli štiristo ljudi). Pred začetkom izvajanja so bila staršem podana podrobna navodila o poteku delavnic. Velik izziv nam je predstavljala enakomerna porazdeljenost otrok in staršev (število) po posameznih igralnicah (gibalnih postajah). To smo uspešno rešili z razdelitvijo listkov s simboli skupin, ki so jih starši in otroci prejeli na vhodu ob vstopu v vrtec. Vzgojiteljice so imele pri sebi table z oznakami skupin in povabile k sebi tiste otroke in starše, ki so ob prihodu prejeli enake simbole. Na podlagi le - teh so se vsi skupaj porazdelili po igralnicah. Strokovne delavke so jim pred pričetkom razložile in prikazale (demonstrirale) gibalno nalogo, ki jo bodo otroci in starši izvajali. Pripravljeno je bilo sedem gibalnih nalog, v dveh igralnicah pa so se starši okrepčali s čajem in svežim sadjem (prostor za odmor).

Otroci so na delavnicah razvijali različne motorične sposobnosti in spretnosti ter utrjevali čustveno - socialni razvoj preko čutne poti, gibalne zgodbe o ježku in njegovi shrambi, bučnem »oviratlonu«, razvrščanju jesenskih plodov preko poligona, raztezno - krepilnih vaj z bučami, s sprostivno masažo z bučami in žogami, iskanjem ježka v igralnem padalu.

Z skrbno in inovativno načrtovano ter uspešno izvedelo dejavnostjo, pohvaljeno iz strani staršev in vodstva ter razbrano iz obrazov zadovoljnih, aktivnih otrok - smo dokazali, da otrok z veseljem sledi in izvede različne dejavnosti v zaprtem prostoru ter ob igri razvija gibalne in funkcionalne sposobnosti. Mnoge gibalne dejavnosti od otroka zahtevajo, da se zaveda drugih otrok in odraslih, da z njimi deli prostor in stvari, da sodeluje. Pri dejavnostih v paru ali skupini ima priložnost, da si skupaj z drugimi

otroki prizadeva doseči cilj. V elementarnih igrah spoznava smisel in pomen upoštevanja pravil, pomen sodelovanja ter spoštovanja in upoštevanja različnosti. Otrok je ustvarjalen, ko išče svoje načine in poti za rešitev različnih gibalnih nalog, z lastno domišljijo odgovarja na nove izzive ter izraža svoja čustva in občutja (Videmšek in Pišot, 2007)

2.2. Jesenska čutna pot

Sam razvoj gibalnih sposobnosti poteka preko refleksnih gibov, ki jih otrok prinese s seboj na svet. Ti z zorenjem izginejo, razvoj pa se nadaljuje preko povsem naključnih, pa do vse bolj koordiniranih gibanj. Strokovno lahko rečemo, da razvoj poteka od nediferenciranega k diferenciranemu. To pomeni, da so gibi najprej celostni in se šele tekom gibalnega razvoja specializirajo, prihaja do vse finejše motorike (Rajtmajer, 1988). Menimo, da so otroci preko izvedenih gibalnih delavnic pridobili takšne konkretne izkušnje.

Posamezna delavnica je trajala pet minut. Z zvočnim signalom (s trobljo) smo opozarjali na začetek in konec delavnice. Na hodnikih in v igralnicah je bil obešen raspored (vozni red) za menjavo oziroma prehod iz igralnice v igralnico. Strokovne delavke so jih pri prehodu dodatno usmerjale.

Pri vseh delavnicah so starši in otroci intenzivno sodelovali. Na začetku - začetni delavnici so bili starši nekoliko zadržani, ob spodbudi otrok in pa vzgojiteljic pa so se hitro vključili in aktivno sodelovali. Igralnice, kjer so se okrepčali s čajem in sadjem, so se spremenile v klepetalnice. Straši in otroci so se medsebojno povezovali, izmenjavali pozitivna mnenja o samem poteku delavnic, se pogovarjali o vsakdanjih stvareh in se «odpočili» pred naslednjo nalogo. Moč je bilo opaziti sproščeno interakcijo med otroki, starši in vzgojiteljicami. Sodelovanje vrtca s starši povečuje tudi občutek varnosti pri otrocih, izboljšuje otrokovo samospoštovanje, povečuje njegova pričakovanja, razvija pozitiven odnos otroka do vrtca, otroci odrasle bolj sprejemajo in jih spoštujejo kot avtoritete (Zemljarič idr., 2003).

3. ZAKLJUČEK

Pri opisanih »Jesenskih gibalnih delavnicah« so otroci razvijali gibalne spretnosti in sposobnosti ter krepili čustveno - socialni razvoj; vse skozi igro. Odziv staršev, otrok in strokovnih delavk je bil pozitiven, domov so odšli vidno prijetno utrujeni, ter z širokimi nasmehi na obrazu, kar nas navaja k zaključku, da je bila naša izvedba uspešna ter smiselna; dokazali pa smo tudi, da za gibanje ni ovir.

4. Literatura

1. Rajtmajer, D. (1988). Metodika telesne vzgoje. Maribor: Pedagoška fakulteta Univerze v Mariboru.
2. Videmšek, M., Berdajs, P. in Karpljuk, D. (2003). Mali športnik. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
3. Videmšek, M. in Pišot, R. (2007). Šport za najmlajše. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
4. Videmšek, M., Strah, N. in Stančevič, B. (2001). Igrajmo se skupaj. Ljubljana: Fakulteta za šport.
5. Videmšek, M. in Višinski, M. (2001). Športne Dejavnosti predšolskih otrok. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport: Zavod za šport Republike Slovenije.
6. Zemljarič, (V. 2003). Partnerstvo med starši in vrtcem v luči novega Kurikula. V Sodelovanje s starši da, toda kako? 6. posvet Menedžment v izobraževanju, ur. A. Trnavčevič, 116 – 123. Ljubljana: Šola za ravnatelje.